

עפ"ת 118/01/14 - מאיר וייצמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
עפ"ת 118-01-14 וייצמן נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
מאיר וייצמן
נגד
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דפנה קאירי בשם עו"ד אבו-אחמד

ב"כ המשיבה - עו"ד ניר ביטון

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בפניי ערעור על החלטתו של בית משפט לתעבורה בתל-אביב יפו [כב' הש' י. עמית-גרטי] מיום 23.12.13.

בהחלטה זו, דחה בית משפט קמא את בקשתו של המערער לבטל פסק דין שניתן נגדו על-ידי כב' השופט גרטי עצמו, בטרם היה שופט בדימוס, בתאריך 12.10.09.

באותו פסק דין שניתן בהיעדר, הורשע המערער מחמת אי-הופעתו בעבירה של התרה לנהוג לאחר בניגוד לסעיף 10(ב) לפקודת התעבורה, ונידון לקנס, פסילה מותנית ושנה פסילה בפועל.

המערער לא עשה דבר ולראשונה הגיש בקשה לביטול פסק הדין עובר לחודש דצמבר 2013. גם בדיונים, שניים במספר, שהתנהלו במסגרת הבקשה לביטול פסק הדין, לא הופיע המערער או מי מטעמו. ההזמנה לדיון למערער חזרה בהודעה שהכתובת אינה נכונה, כי לא ידועה הכתובת. אין במערכת ה"נט" אישור מסירה לבא-כוחו, שהגיש את הבקשה בעבורו. בכל אופן, ברור שעו"ד המגיש בקשה צריך לברר מועד דיון.

הנני מחליט לקבל את הערעור, לבטל את פסק דינו של בית משפט קמא ואת ההחלטה שלא להיעתר לבקשה לביטול פסק הדין, לא מסיבות של סיבה סבירה לאי-התייצבות, אלא מחשש שמא השארת פסק הדין על כנו יש בה כדי לגרום עיוות דין.

הדו"ח שבשלו הועמד המערער לדין בזמנו בתיק בית משפט המקורי אותו הזמנתי, הוא דו"ח מצולם בלבד. בחלקו האחורי של הדו"ח, שלא הוגש לבית משפט קמא, מציין השוטר, עורך הדו"ח, דברים שמטרידים, כמו למשל העובדה שלא ברור מי דיבר עם השוטר, האם המערער או משהו התחזה לו (המערער טוען שזה לא הוא היה), האם הנהג ברכב, האם הנוסע ברכב, במפורש בדו"ח כתוב שהמערער איננו הבעלים, וכתוב שהבעלים הינו בנו של ויצמן מאיר, ושוב אציין שלא ברור מי אמר את הדברים לשוטר. יתרה מכך, שמו של הנהג ופרטים אחרים לזהותו אינם מופיעים בדו"ח, וללא ספק עסקינן במי שיש לו לומר דבר מה על נסיבות האירוע.

יש לציין, שמדובר בדו"ח שהמערער לא חתום עליו, אם כי השוטר אומר שהוא זיהה אותו על-פי תעודת זהות שהייתה בו תמונה.

יתרה מכך, לא בדו"ח, לא בפני בית משפט קמא - בשום שלב, ואף לא בדיון היום, התביעה מצליחה להראות מי הבעלים הרשום של הרכב. ההגנה הציגה בפניי מסמך ממשד הרישוי שהמערער אינו הבעלים של הרכב, ואילו המדינה הציגה בפניי מסמך בכלל על מספר זהה, אבל על רכב מסוג "סיטרואן", כאשר יצרן הרכב, על-פי הדו"ח, הינו בכלל בארץ הרחוקה כמזרח ממערב, יפן וצרפת "הונדה". בכל אופן, עסקינן כלל בבעלים בשם חברת "אריסטוקרט" מקהילת קודש, שדה עוזיהו.

ב"כ המדינה בדיון אומר שב"כ המערער הציגה מסמך ממשד הרישוי לרכב שמספרו מתחיל בספרה "1", אך לא ברור מצילום הדו"ח האם הרכב נשוא כתב האישום מתחיל בספרה "1" או "4", סיבה נוספת לבטל את פסק הדין ההוא.

הנני אפוא, כאמור, מבטל את פסק הדין של בית משפט קמא. התיק יחזור לבית משפט קמא לעיונו מחדש. תיק בית משפט קמא יחזור אליו.

הנני רושם לפניי שכתובת המערער הינה רח' יבניאל 31 תל-אביב.

המערער יוזמן על-ידי באת כוחו, עו"ד דפנה קאירי, פקס: 03-6053587. טלפון: 054-4685650.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט
תשע"ד, 16/01/2014 במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

